

Er sólin hnígur

Hannes Hafstein

Auður Guðjohnsen

$\text{♩} = 52$

S

p

Er sól - in hníg - ur hægt í djúp - an sæ og höf - uð
sem þá væt - a vang - a þinn, er vökv - an,

A

p

Er sól - in hníg - ur hægt í sæ, höf - uð
sem þá væt - a þinn, vökv - an,

T

p

Er sól - in hníg - ur í djúp - an sæ og
sem væt - a vang - a þinn, er

B

p *p*

Er sól - in hnígur í djúp - an, djúp - an sæ og
sem þá væt - a vang - a þinn, er

S

3 *poco cresc.*

sitt til næt - ur - hvíld - ar byrg - ir, á sval - ri
send frá lífs - ins æðst - a brunn - i. Þau líð - a

A

poco cresc.

sitt næt - ur byrg - ir, á sval - ri
send frá lífs - ins brunn - i. Þau líð - a

T

poco cresc.

höf - uð sitt til hvíld - ar byrg - ir
send frá lífs - ins æðst - a brunn - i.

B

poco cresc.

höf - uð sitt til hvíld - ar byrg - ir
send frá lífs - ins æðst - a brunn - i.

2 5

S
grund, í gol - u þýð - um blæ er gott að

A
grund, þýð - um blæ er gott að

T
8 grund, í gol - - u þýð - um blæ,

B
grund, þýð - um, þýð - um blæ að

7

S
hvíl - a þeim, er vin - i syrg - ir. *p cresc.* Í hinst - u

A
hvíl - a þeim vin - i syrg - ir. *p cresc.* hins - tu -

T
8 hvíl - a þeim er vin - i syrg - ir, *p cresc.*

B
hvíl - a þeim er vin - i syrg - ir *p cresc.*

9

S
geisl - um hljótt þeir nálg-ast þá, að hug - a þín-um veif - a mjúk-um

A
geisl - um hljótt þeir nálg - ast hug - a þín-um veif - a

T
8 hinzt - u þeir nálg - ast að hug - a mjúk - um

B
hinzt - u geisl - um nálg - ast þá hug - a veif - a

12 *mp cresc.* 3

S sval - a. Hver sæl - u stund sem þú þeim hafð - ir

A sval - a. Hver sæl - u stund sem þú þeim hafð - ir

T sval - a. Hver stund sem hafð - ir,

B sval - a. Hver sæl - u stund sem þú þeim

14 *poco dim.* *p*

S hjá í hjart-a þín - u byrj - ar ljúft að tal - a. Og tár - in,

A hjá í hjart-a þín - u byrj - ar ljúft að tal - a. Og tár - in,

T hafð - ir hjá í þín - u ljúft að tal - a. Og

B hafð - ir hjá í þín - u ljúft að tal - a. Og

17 2.

S eins og elsk-uð hönd um kinn og eins og koss þau brenn-a ljúft á

A eins og hönd um kinn, eins og koss þá brenn - a

T eins og elsk - uð hönd um kinn og eins og koss á

B eins hönd um, hönd um kinn, eins og koss á,

4 20 *mp cresc.*

S munn - i. Þá líð - ur nótt - in ljúf - um draum - um í, svo ljúft, að

A *mp cresc.*
ljúft á munn - i, nótt - in ljúf - um draum - um í, svo ljúft, að

T *mp cresc.*
munn - i. Þá líð - ur nótt - in draum - um í, ljúft, að

B *mp cresc.*
ljúft á munn - i, nótt - in ljúf - um draum - um, ljúft, að

23

S kuld - a - gust þú finn - ur eig - i, og fyrr en

A *cresc.*
kuld - a - gust þú finn - ur eig - i, og fyrr en

T *cresc.*
kuld - a - gust þú finn - ur, finn - ur eig - i,

B *cresc.*
kuld - a - gust þú finn - ur eig - i,

25 *mf*

S veist - u, röð - ull rís á ný, og röð - inn

A *mf*
veist - u, röð - ull rís á ný, og

T *mf*
veist - u, röð - ull rís á ný, á ný, röð - inn

B *mf*
veist, röð - ull rís á ný, og

27

S *poco dim.* **rit.**
 lýs - ir yf - ir ný - jum deg - - i.

A *poco dim.* **rit.**
 lýs - ir yf - ir nýj - um deg - - i.

T *poco dim.* **rit.**
 lýs - ir yf - ir ný - jum deg - - i.

B *poco dim.* **rit.**
 lýs - ir yf - ir deg - - i.

Er sólin hnígur hægt í djúpan sæ
 og höfuð sitt til næturhvíldar byrgir,
 á svalri grund, í golu þýðum blæ
 er gott að hvíla þeim, er vini syrgir.

Í hinstu geislum hljótt þeir nálgast þá,
 að huga þínum veifa mjúkum svara.
 Hver sælustund, sem þú þeim hafðir hjá
 í hjarta þínu byrjar ljúft að tala.

Og tárin, sem þá væta vanga þinn,
 er vökvan, send frá lífsins æðsta brunni.
 Þau líða eins og elskuð hönd um kinn
 og eins og koss þau brenna ljúft á munni.

Þá líður nóttin ljúfum draumum í,
 svo ljúft, að kuldagust þú finnur eigi,
 og, fyrr en veistu, röðull rís á ný,
 og roðinn lýsir yfir nýjum degi.